



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4406/2023
11.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, др Илије Зиндовића и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужоца АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Алексић, адвокат из ..., против туженог ЈП КП „Лазаревац“, са седиштем у Лазаревцу, чији је пуномоћник Душан Марковић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3226/23 од 07.09.2023. године, у седници одржаној 11.02.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3226/23 од 07.09.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3226/23 од 07.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лазаревцу П1 604/20 од 29.05.2023. године, ставом првим изреке обавезан је тужени да тужиоцу исплати разлику трошкова регреса за коришћење годишњег одмора за период ближе наведен у изреци првостепене пресуде и то појединачне новчане износе са законском затезном каматом почев од доспелости сваког појединачног износа до исплате (све ближе означено и опредељено у изреци). Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужени обавезе да му исплати накнаду трошкова регреса за коришћење годишњег одмора за период ближе наведен у изреци првостепене пресуде и то појединачно наведене месечне износе са законском затезном каматом од 25. у текућем месецу за претходни месец (све ближе означено и опредељено у изреци). Ставом трећим изреке одлучено је да свака страна сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3226/23 од 07.09.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу другом. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде, па је обавезана тужена да тужиоцу плати трошкове првостепеног поступка у износу од 116.052,00 динара са законском затезном каматим почев од дана извршности пресуде до коначне исплате.

Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 43.104,00 динара. Ставом четвртом изреке одбачена је жалба тужиоца у делу у коме је изјављена против одлуке садржане у ставу првом изреке првостепене пресуде, као недозвољена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. ЗПП.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном -ЗПП („Сл. гласник РС“ бр. 72/11... 18/20 и 10/23 - други закон), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против другостепене пресуде, Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као о изузетно дозвољеној у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Сл. гласник РС“ бр. 72/11... 18/20 и 10/23 - други закон) јер у конкретном случају не постоји потреба за уједначавањем судске праксе, нити потреба новог тумачења права, као ни да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Правноснажна одлука којом је тужбени захтев тужиоца одбијен за исплату мање исплаћеног регреса за коришћење годишњег одмора заснована је на утврђеном чињеничном стању да је тужиоцима та накнада у утуженом периоду, обрачуната заједно са накнадом трошкова за исхрану у току рада, на основу Колективног уговора туженог из 2015. године и Колективног уговора туженог из 2018. године и применом материјалног права које не одступа од правног схватања израженог у одлукама Врховног суда у којима је одлучивано о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари. Ревизијом тужиоца оспорава се налаз судског вештака економско-финансијске струке, на чијем мишљењу је заснована побијана одлука, што значи да тужиоци оспоравају правилност утврђеног чињеничног стања, што није разлог за изјављивање посебне ревизије, на основу одредбе члана 404. став 1. ЗПП. Из наведеног разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 09.12.2020. године, а вредност побијаног дела правноснажне пресуде је 164.500,00 динара.

На основу члана 413. ЗПП у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић